

NOTY O AUTORACH

Rocco Buttiglione, profesor, filozof, prawnik, polityk. Urodzony w 1948 r. w Gallipoli (Włochy). Studia uniwersyteckie w Rzymie i w Turynie.

Profesor na uniwersytecie w Teramo, na Uniwersytecie im. św. Piusa V w Rzymie oraz w International Academy of Philosophy (Liechtenstein).

Od 1995 r. Sekretarz Generalny Cristiani Democratici Uniti. W latach 2001-2005 Minister do spraw Integracji Europejskiej, a w latach 2005-2006 Minister Kultury w rządzie Republiki Włoskiej. Obecnie wiceprzewodniczący Izby deputowanych parlamentu włoskiego.

Członek Papieskiej Akademii Nauk Społecznych, współpracownik wielu czasopism, m.in. „Il Nuovo Areopago”, „30 Giorni”, „Avvenire”, „Il Tempo”. Uczestnik ruchu Comunione e Liberazione. Członek Kolegium Redakcyjnego kwartalnika „Ethos”.

Doktor honoris causa Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

W Polsce odznaczony Złotym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”. Honorowy Obywatel Miasta Lublina.

Główne obszary badań: antropologia filozoficzna, etyka, myśl Karola Wojtyły, teoria dialektyki, filozofia kultury i polityki, prawo.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Dialettica e nostalgia* (1978); *La crisi dell'economia marxista* (1978); *Il pensiero di Karol Wojtyła* (1982; wyd. pol. *Myśl Karola Wojtyły*, 1996, 2010); *L'uomo e il lavoro* (1982); *Metafisica della conoscenza e politica* (1986); *L'uomo e la famiglia* (1991); *La crisi della morale* (1991; wyd. pol. *Kryzys w etyce*, 1994); *Augusto Del Noce. Biografia di un pensiero* (1992); *Il problema politico dei cattolici* (1993); *Chrześcijaństwo a demokracja* (1993); *Europa jako pojęcie filozoficzne* (współautor, 1996); *Il pensiero dell'uomo che divenne Giovanni Paolo II* (1998); *Etyka wobec historii* (2005).

Janusz Jusiak, doktor habilitowany, profesor UMCS. Urodzony w 1954 r. w Krasnymstawie. Studia z zakresu fizyki na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej, i z zakresu filozofii w Międzyuczelnianym Instytucie Filozofii i Socjologii UMCS.

Od 1978 pracownik naukowo-dydaktyczny tegoż Instytutu, obecnie Zakładu Ontologii i Teorii Poznania Wydziału Filozofii i Socjologii UMCS.

Członek Polskiego Towarzystwa Filozoficznego; członek rad programowych serii wydawniczej „Studia z Filozofii Polskiej” oraz „Studia Whiteheadiana”, współinicjator i współzałożyciel studenckiego czasopisma naukowego „Philosophon Agora”.

Główne obszary badań: czasowy wymiar poznania i działania, relacje między światopoglądem, rozumem a wiarą, relacje między teorią i filozofią muzyki.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Filozofia nauki i teoria poznania Alfreda Northa Whiteheada* (1988); *Metafizyka a poznanie bezpośrednie. Tradycyjny i współczesny kształt zagadnienia* (1998, wyróżniona nagrodą Ministra Edukacji Narodowej); *Podmiot w procesie* (red. 1999). Tłumacz tekstów K.R. Poppera, P. Feyerabenda, A.N. Whiteheada, K. Meinzera.

Małgorzata K o w a l e w s k a, doktor habilitowany, filozof. Urodzona w 1960 r. w Lublinie. Studia filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

W latach 1986-1990 pracownik Międzywydziałowego Zakładu Historii Kultury w Średniowieczu KUL. Od 1990 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, w latach 1996-1999 również lubelskiej Akademii Medycznej.

Współpracownik redakcji „Powszechnej Encyklopedii Filozoficznej”.

Członek Polskiego Towarzystwa Filozoficznego, Societé Internationale pour l'Étude de la Philosophie Médiévale i Internationaler Bund der Heilige Hildegard von Bingen.

Główne obszary badań: historia kultury i filozofii średniowiecznej, historia mistyki, filozofia człowieka.

Autorka książki *Bóg – Kosmos – Człowiek w twórczości Hildegardy z Bingen* (2007) oraz artykułów z powyższych dziedzin.

Andrzej Ł u k a s i k, doktor habilitowany, profesor UMCS, filozof, fizyk. Urodzony w 1961 r. w Lublinie. Studia z zakresu fizyki i filozofii na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej.

Od 1987 r. pracownik Zakładu Ontologii i Teorii Poznania Instytutu Filozofii UMCS. W latach 1991-2003 również pracownik Katedry Etyki Akademii Medycznej w Lublinie.

Członek Polskiego Towarzystwa Filozoficznego.

Główne obszary badań: filozofia przyrody i nauk przyrodniczych (głównie filozofia fizyki).

Najważniejsze publikacje książkowe: *Atom. Od greckiej filozofii przyrody do nauki współczesnej* (2000); *Filozofia atomizmu. Atomistyczny model świata w filozofii przyrody, fizyce klasycznej i współczesnej a problem elementarności* (2006); *Filozofia przyrody współcześnie* (współred., 2010).

Christine M o i s a n - J a b l o n s k i (publikująca jako Krystyna Moisan-Jabłońska), doktor habilitowany, profesor UKSW, historyk sztuki. Urodzona w 1958 w Puteaux we Francji. Studia z zakresu historii sztuki na Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie i na Sorbonne Université Paris V.

W latach 1984-1990 redaktor w „Przeglądzie Katolickim”. Od 1990 roku pracownik Akademii Teologii Katolickiej (obecnie Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego) w Warszawie, od 2005 kierownik Katedry Ikonografii Sztuki Nowożytnej na Wydziale Nauk Historycznych i Społecznych. W latach 2006-2008 dyrektor Instytutu Historii Sztuki.

Członek Stowarzyszenia Historyków Sztuki, członek rady Fundacji Vetustas. Przestrzeń Pogranicza i rady muzealnej Muzeum w Brodnicy.

Wyróżniona Nagrodą Fundacji im. Ks. Janusza St. Pasierba i Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Główne obszary badań: historia i ikonografia plastyki nowożytnej, relacje między słowem i obrazem na przykładzie sztuki kościelnej i piśmiennictwa religijnego (XVI-XVIII w.), związki sztuki polskiej z grafiką zachodnioeuropejską.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Maryja orędowniczka wiernych*, (współautor, 1987); *Obraz czyściwa w sztuce polskiego baroku. Studium ikonograficzno-ikonologiczne* (1995); *Obrazowanie walki dobra ze złem* (2002); *Inspiracje grafiką europejską w sztuce polskiej. Czasy nowożytne*, (współred. 2010, wyróżniona przez Stowarzyszenie Wydawców Szkół Wyższych i Targi w Krakowie w konkursie na najlepszy podręcznik i skrypt akademicki); *W kręgu sztuki polskiej i grafiki europejskiej* (red., 2011).

Żalozycielka i redaktor serii naukowej „Polska Sztuka Kościelna Renesansu i Baroku. Tematy i Symbole”, żalozycielka autorskiej serii popularnonaukowej „Polskie Miasteczka”.

Bogusław Nadolski TChr, profesor, teolog liturgista. Urodzony w 1933 r. w Skrzyszowicach (pow. krakowski). Studia z zakresu teologii w Wyższym Seminarium Duchownym Towarzystwa Chrystusowego dla Polonii Zagranicznej w Poznaniu i na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

W latach 1957-1963 wikariusz w parafiach chrystusowców w Goleniowie i Szczecinie. Od 1967 r. wykładowca w WSD Towarzystwa Chrystusowego w Poznaniu, w latach 1969-1977 rektor. Od 1980 r. wykładowca w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie (obecnie Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego), od 1981 r. kierownik Katedry Teologii Liturgii. W latach 1966-2008 członek redakcji miesięcznika „Msza Święta”.

W latach 1979-1987 członek Komisji Episkopatu do spraw Seminariów Duchownych, 1981-1986 konsultor Komisji do spraw Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów i przewodniczący Sekcji Profesorów Liturgiki w Polsce, 1990-1995 członek Komisji Episkopatu do spraw Liturgii i Duszpasterstwa Liturgicznego,

Członek Arbeitsgemeinschaft Katholischer Liturgikdozenten, Societas Liturgica, Towarzystwa Naukowego KUL, Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk.

Laureat Nagrody im. ks. Idziego Radziszewskiego

Główne obszary badań: liturgia jako locus theologicus, zakorzenienie liturgii w kulturze, misterium Eucharystii w rozwoju historyczno-teologicznym, sakrament pokuty i pojednania.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Liturgika* (t. 1-4, 1989-1992); *Pochwała święta* (1997); *Kocham niedzielę* (1997); *W drodze do liturgii* (1998); *Wprowadzenie do liturgii* (2004); *Odpowiedzi na 101 pytań o Mszę świętą* (2004); *Leksykon Liturgii* (2006); *Gesty i słowa w Eucharystii* (2009); *Misterium chrześcijańskiego ołtarza* (2009); *Słownik symboli liturgicznych* (2010); *Miejsce kapłana w sprawowaniu Eucharystii* (2011).

Ks. Henryk Paprocki, doktor, teolog, duchowny prawosławny. Urodzony w 1946 w Kole. Studia z zakresu teologii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim i w Instytucie św. Sergiusza w Paryżu.

Od 1981 r. wykładowca w Prawosławnym Seminarium Duchownym, od 1998 r. pracownik Katedry Teologii Prawosławnej Uniwersytetu w Białymstoku, a od 1981 r. również Akademii Teatralnej w Warszawie. Od 1997 r. rzecznik prasowy Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego oraz kierownik Redakcji Ekumenicznej Telewizji Polskiej. Od 2005 r. opiekun polskojęzycznej wspólnoty Prawosławnego Punktu Duszpasterskiego św. męcz. Grzegorza Peradze w Warszawie.

Członek Międzynarodowego Stowarzyszenia Studiów Patrystycznych i Międzynarodowej Komisji do Spraw Dziedzictwa św. Grzegorza Peradze. Redaktor czasopisma teologicznego „Elpis”, doktor *honoris causa* Uniwersytetu św. Grzegorza Peradze w Tbilisi.

Wyróżniony m.in. mitrą i orderem św. Marii Magdaleny II stopnia oraz Medalem Zasługi Republiki Gruzji.

Główne obszary badań: teologia prawosławna, szczególnie liturgika, filozofia, sztuka, twórczość Fiodora Dostojewskiego.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Wieczera mistyczna. Anafory eucharystyczne chrześcijańskiego Wschodu* (1988); *La Promesse du Pere. L'Expérience du Saint Esprit dans l'Église orthodoxe* (1990); *Le Mystère de l'Eucharistie. Genèse et interprétation de la Liturgie eucharistique byzantine* (1993); *Modlimy się z Kościołem wschodnim. Modlitwy liturgii godzin* (1995); *Teksty o Matce Bożej. Kościoły przedchalcedońskie* (1995); *Lew i mysz, czyli tajemnica człowieka. Esej o bohaterach Dostojewskiego* (1997); *Obietnica Ojca. Doświadczenie Ducha Świętego w Kościele prawosławnym* (2001); *Liturgie Kościoła Prawosławnego* (2003); *Focjusz* (2003); *Prawosławie w Polsce* (2008); *Misterium Eucharystii* (2010). Tłumacz na język polski prawosławnych tekstów liturgicznych, dzieł M. Bierdiajewa, S. Bułgakowa, O. Clémenta, M. Łoskiego i A. Schmemanna.

Hartmut Rosa, profesor, socjolog, politolog. Urodzony w 1965 r. w Lörrach. Studia z zakresu nauk politycznych, filozofii i filologii germańskiej na Albert-Ludwigs-Universität we Freiburgu i w London School of Economics and Political Science in London.

W latach 1997-1999 współpracownik Instytutu Socjologii Friedrich-Schiller-Universität Jena. Od 2005 pracownik naukowo-dydaktyczny tegoż uniwersytetu. Wieloletni współpracownik New School University w Nowym Jorku.

Główne obszary badań: socjologia ogólna i teoretyczna.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Identität und kulturelle Praxis. Politische Philosophie nach Charles Taylor* (1997); *Beschleunigung. Die Veränderung der Zeitstrukturen in der Moderne* (2004); *Bürgerbewusstsein und Demokratie in Mittel- und Osteuropa. Zum Zustand der politischen Kultur in den postsozialistischen Staaten* (współred. 2005); *Soziologie - Kapitalismus – Kritik. Eine Debatte* (współautor, 2009); *Weltbeziehungen im Zeitalter der Beschleunigung* (2012).

Ks. Paweł Tambor, doktor, filozof. Urodzony w 1976 r. w Kielcach. Studia z zakresu teologii w Wyższym Seminarium Duchownym w Kielcach, z zakresu filozofii przyrody na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 2009 r. wykładowca filozofii przyrody i ogólnej metodologii nauk na Wydziale Teologii KUL (w zamiejscowym ośrodku dydaktycznym w Wyższym Seminarium Duchownym w Kielcach) i na Wydziale Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach. Od tegoż roku pracownik naukowy Centrum Kopernika Badań Interdyscyplinarnych (członek grupy: Filozofia fizyki i kosmologii). Wikariusz w parafii św. Antoniego w Kielcach.

Główne obszary badań: filozofia nauki, statystyka stosowana,

Autor artykułów na temat filozoficznych implikacji i rekonstrukcji wyników badań naukowych.

Michał Tempczyk, profesor, filozof, fizyk. Urodzony w 1942 r. w Daleszycach. Studia z zakresu fizyki i filozofii na Uniwersytecie Warszawskim.

W latach 1965-1967 asystent w Instytucie Fizyki Teoretycznej UW, 1972-1977 adiunkt w Instytucie Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej UW. Od 1978 r. pracownik naukowy Instytutu Filozofii i Socjologii PAN w Warszawie, w latach 1998-2002 Wydziału Filozofii Chrześcijańskiej Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego. Od 2002 r. Kierownik Pracowni Filozofii Przyrody w Instytucie Filozofii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu.

Główne obszary badań: metodologia nauki i filozofia fizyki, synergetyka, teoria chaosu i jej konsekwencje w teorii poznania i w ontologii, dynamika nieliniowa, filozofia matematyki.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Strukturalizm w fizyce współczesnej* (1978); *Strukturalna jedność świata* (1981); *Fizyka a świat realny* (1986); *Świat harmonii i chaosu* (1995); *Teoria chaosu a filozofia* (1998); *Fizyka najnowsza* (1998); *Teoria chaosu dla odważnych* (2002); *Ontologia świata przyrody* (2005); *Buddyzm w oczach filozofa* (2011). Tłumacz m.in. D. Bohma i I. Stewarta.

Ewa Zając, doktor, teolog, kulturoznawca. Urodzona w 1972 r. w Wieluniu. Studia z zakresu teologii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 2007 r. pracownik Katedry Dialogu Kultur i Religii Instytutu Kulturoznawstwa KUL.

Członek Towarzystwa Naukowego KUL i Stowarzyszenia Kreatywnego Rozwoju. Członek redakcji „Kwartalnika Kulturoznawczego”.

Główne obszary badań: teologia Starego Testamentu, judaizm biblijny, kultura żydowska.

Autorka artykułów z powyższych dziedzin oraz książki *Potop w tradycji biblijnej oraz literaturze judaizmu okresu Drugiej Świątyni* (2007).

Zofia Zarębianka, profesor zwyczajny w zakresie literaturoznawstwa, krytyk literacki, poetka. Urodzona w Krakowie. Studia polonistyczne na Uniwersytecie Jagiellońskim.

Od 1987 r. pracownik naukowo-dydaktyczny na Wydziale Polonistyki UJ. Stały współpracownik dwumiesięcznika literackiego „Topos”.

Członek Polskiego Pen Clubu, Stowarzyszenia Pisarzy Polskich (członek zarządu oddziału krakowskiego w latach 1996-2010), Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza. Polskiego Towarzystwa Mertonowskiego, Towarzystwa Naukowego KUL, krakowskiego oddziału Komisji Historycznoliterackiej PAN, Międzynarodowego Towarzystwa Polonistyki Zagranicznej.

Główne obszary badań: pogranicze literatury i teologii, poezja dwudziestolecia międzywojennego, polska i europejska poezja dwudziestego wieku.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Poezja wymiaru sanctum* (1992); *Dwanaście Bożych słów* (współautor, 1992); *Świadectwo słowa. Rzecz o twórczości Anny Kamińskiej* (1993); *Zakorzenia Anny Kamińskiej* (1996); *Tropy sacrum w literaturze XX wieku* (2001); *O książkach, które pomagają być* (2004); *Czytanie sacrum* (2008) oraz tomy wierszy: *Człowiek rośnie w Cisy* (1992); *Wyrwane z przestrzeni* (1996); *Niebo w czerni* (2001); *Jerozolima została zburzona* (2004); *Wiersze: Pierwsze* (2008); *Tylko na chwilę* (2012).

Marcin T. Zdręka, doktor, etyk. Urodzony w 1973 w Chełmnie (województwo kujawsko-pomorskie). Studia z zakresu filozofii na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika a Toruniu.

Od 1997 zatrudniony w Zakładzie Etyki Instytutu Filozofii UMK na stanowisku asystenta; od maja 2003 - adiunkt w Zakładzie Aksjologii i Etyki Społecznej tegoż Instytutu. W latach 2004-2007 Zastępca Dyrektora Instytutu Filozofii UMK

Od 1995 współpracownik „Ruchu Filozoficznego”, od 2003 - sekretarz redakcji. Od 2010 r. członek redakcji „Archiwum Historii Filozofii i Myśli Społecznej”.

Członek Polskiego Towarzystwa Filozoficznego (w latach 2000-2004 członek Zarządu Oddziału Toruńskiego).

Główne obszary badań: etyka w perspektywie historycznej, moralność mieszczańska, etyka cnót, filozofia zła.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Problem uniwersalizacji etosu mieszczańskiego* (2003); *Sześć cnót mniejszych* (współautor, 2012); *O gnuśności. Studium lenistwa i jego kontekstów* (2012).